

A Szeretet tovább „működik”

„Menni kellene házról / házra, városról városra, mint / egy izzadt, fáradt, fanatikus / csavargó. Csak két égő szememet / szakadozott ruhámat, porlepelt / bocskoromat hívni bizonyságul / a SZERETET NAGY IGAZSÁGA MELLÉ. / És rekedt hangon, félig sírva, / kiabálni minden ablak alatt: / szakadt lelket foltozni, foltozni! / tört szíveket drótozni, drótozni!” – írja Dsida Jenő erdélyi költő egyik versében. Még az újesztendei tervezgetésbe bőven befér e vers üzenet-felhívása. Vajon megtaláltuk-e karácsonykor, ami veszni látszott az adventi úton. Ünnepek után sok-sok emberrel volt alkalmam beszélgetni arról, hogy velünk „ez is megessett”. De itt az új lehetőségek esztendeje, és ragadjuk meg az alkalmakat, ahogy az írás mondja: „áron is megvegyétek!” Főképpen akkor, ha a „tört szívek”, „szakadt lelkek” részéről jön a hívás. Sokak kezében ott a folt és a drót. Leveleket írnak a határon túlra testvérközségekhez, városokhoz, gyülekezetekhez, levelek jönnek a határon túliaktól testvérközségekhez, városokhoz, gyülekezetekhez: a szeretet tovább „működik”. És meglesz annak magvetése! Reménykedő szívek bizakodva vetik a sorokat papírra, hogy nem jön, nem jöhet „százötvenéves éj” / Reményik Sándor: Mohács után/. A termés beérik, mert ez az isteni törvény útja. Csak ne kínozzuk egymást, „hogyan volt a hibás, ... testvér, ne kérdezd, / Főúr, főpap, jobbágy vagy köznemes? / Mindenki bűnös volt és senki sem ...”. Micsoda útravalót ad Reményik! Mindenki „Dolgozzék, imádkozzék, tűrjön, várjon, / S a sírba is reménysugárral szálljon, / Ha könnyel sózott kenyérét megette. / MERT VÁLTOZNAK A CSILLAGOK FELETT!” Mécs László papköltő 110 gyermek, eső által elvert, elmaradt kirándulásának kapcsán így szól hozzánk: „Ki érti Istent? Titkos terveit? / Miért ríkatja meg kedvenceit? / Most millió vetésnek szomszárja van, / s az Istennek mindenre gondja van, / ezer erdőnek szomszárja van, / sok-sok szegénynek kenyérgondja van, / s az Istennek mindenre gondja van: / felhőkannákból mérőföldet öntöz, búzát, réteket, / s elázik közben egy kirándulás, / sok öröm-sátor, ábránd, kacagás. / Ne sírjatok, aprócska magyarok, / mesénkben mink is így jártunk, nagyok. /

Akartunk menni szebb jövő felé, / s vihar-sövény állt lábaink elé. / Isten küldött egy véres felleget, / vérzapor hullott, sirtunk eleget, / eláztatta az öröm-sátrakat, / zokogás rázott gyávát, bátrakat, / Új, szebb tavaszba, mint a madarak, / készültünk, s a majális elmaradt. / Ki érti Isten titkos útjait? / Kedvenceit miért ríkatja itt? / Újabb kirándulásról álmodunk, / s elindulunk, ha kivirul botunk.” Sok-sok újesztendei lehetőségeink közül, hadd mondjam el én is, hogy üzenetet kaptunk az Erdélyben lévő, háromszéki Árkos testvéregyházközség lelkészétől, presbitériumától. Megajándékoztak egy, a Kárpátok erdejéből kivágott fából készített, faragott kopjafával. Ez a fa éltre kel 2005. július 31-én, az alföldi unitárius búcsú alkalmával Füzesgyarmaton, a fehérre meszelt templom melletti szoborkertben a többi emlékjel társaságában. Ez lesz a TESTVERISÉG KOPJAFÁJA. Jövünk – írja a lelkész –, sokan el fogunk jönni, hogy együtt velünk, e táj, e vidék népével, vallásra és ideológiára való tekintet nélkül hitet tegyünk együvé tartozásunkról, igaz testvériségünkéről. Hívással fejeződik be a fájdalmasan bizakodó levél. De a nyári találkozásig jöjjenek, minél többen vegyék útjukat a vadregényes Erdély felé, mert annak székely-magyar népe tud szomorkodni, de megbocsátani is. Várnak mindenkit az erdélyi falvak, városok, gyülekezetek, hegyek, folyók, pisztángos patakok, tündérlakta tavak, mert a szeretet „működik” tovább. Székely János tiszteletes és presbitériuma szavát, tudom, hogy nagyon sokan lesznek, akik meghallják, de természetesen, ahogy az Írás mondja, lesznek, akik hallanak, de mégis süketek, látnak és mégis vakok maradnak. A lehetőségek botja a kezünkben van, egy percen belül ide iramodik a tavasz, és elindulunk, mert kivirágzik a botunk, újabb kirándulásokra, arra, ahol kél a nap, ahol úgy várják, hogy változzanak a csillagok felettük. Testvéreim, ugye ott lesz a mesebeli szabólegények minden kelléke zsebünkben, mindig kéznél: „Szakadt lelket foltozni, foltozni! / tört szíveket drótozni, drótozni!”

2005 farsangján

Balázs László

Áprily Lajos:

RÍMJÁTÉK HAVASESŐBEN

Hull, hull a bús havaseső, Kedvem miért oly eleső?
hideg fátylat zizegve szó. Hull, hull a bús havaseső.

Ég és torony ködbevesző. Várj, várj, szívem, tavasz-leső -
Hull, hull a bús havaseső. Hullj, hullj, hideg havaseső.